729/05

Den 3. august 2005 blev i sag nr. 65.851:

xxxxxx xx xxxx
xxxxxx xxxxxxxxx x
xxxx xxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager over, at selskabet har anerkendt klagerens erstatningsansvar for et anmeldt færdselsuheld den 22/9 2003, hvori den forsikrede bil har været impliceret, samt at modparten har fået sin beskadigede forkofanger udskiftet med en ny.

Selskabet har anerkendt klagerens erstatningsansvar under henvisning til, at klageren udførte en bakkemanøvre, da uheldet skete. Med henblik på skadens omfang har selskabet henvist til, at det er selskabets egen taksator, som har besigtiget modpartens bil, og at taksatoren ikke har bemærket noget usædvanligt ved skaden på modpartens bil eller omfanget af skaden.

Det fremgår af sagen, at selskabet den 24/11 2003 modtog en skrivelse fra modparten, der gjorde opmærksom på, at klageren havde forvoldt skade på hendes bil, idet klageren havde bakket ind i bilen. Videre oplyste modparten, at det først havde været muligt at indsætte bilen til besigtigelse og reparation den 26/11 2003, idet hun ikke kunne undvære bilen indtil da. Inden da havde hun henvendt sig til sit eget forsikringsselskab og fået oplyst, at der kun var tegnet ansvarsforsikring for bilen, hvorfor hun således skulle rette henvendelse til det indklagede selskab. Modpartens skrivelse var vedlagt en un-

derskrevet uheldsbeskrivelse, hvoraf det bl.a. fremgår, at klageren var bakket ind i modparten, som holdt stille ved påkørslen.

Af taksatorrapporten dateret 26/11 2003 fremgår det bl.a., at den beskadigede forkofanger på modpartens bil er blevet skiftet ud med en ny.

Selskabet indhentede efterfølgende oplysninger fra klageren, der i skadeanmeldelse af 30/11 2003 anførte følgende:

"**10. Skade på modpartens køretøj eller ting**

…

Evt. supplerende oplysninger vedr. tingskade

Der kan ingen skade ses - ej heller defekt kofanger

…

18. Beskrivelse af uheldet

…

Jeg holder først ved hajtænder og blinker til venstre - en stor sættevogn til ALDI fra min højre side skal dreje til venstre forbi mig - for evt. ikke at rammes, sættes i bakgear og gøres lidt bedre plads - 'bump', uden at have kørt ca. 1 meter stødte min kofanger på hendes forreste kofanger.

Jeg kunne se i bakspejlet, at hun havde været lidt uopmærksom.

19. Skyld i uheldet

…

Begge parter - idet jeg sætter i bakgear og hun holder for tæt på (har ikke holdt afstand)."

I skrivelse af 4/12 2003 til klageren anførte selskabet følgende:

"Da uheldet skyldes, at du bakker, påhviler ansvaret for uheldet dig.

Skaden på modpartens bil vil blive betalt ud fra taksators opgørelse …

Selvrisiko ved denne skade er kr. 3.499,-.

Da forsikringen er tegnet til en fastpræmie ordning, vil skaden ingen indflydelse få på præmien."

Klageren kunne ikke acceptere selskabets afgørelse, og i skrivelse af 9/12 2003 til selskabet anførte han bl.a.:

"For god ordens skyld vil jeg gøre opmærksom på, at den 22. sept. 2003 kl. 16.30 sker det lille uheld.
Den 08. okt. 2003 altså 2,5 uge efter det skete ringer 'skadelidt' at nu anmeldes en skade.

Hvad er der sket i den mellemliggende periode og hvorfor har modparten ikke anmeldt noget skadelidt straks?? -- Dette kalder jeg passivitet.

Provinsforsikring sender skrivelse til mig den 24. nov. 2003 -- altså 7 uger efter den 08. okt. Denne skrivelse er total upersonlig formuleret og jeg skal da ikke sende en skadesanmeldelse, når der ingen skade er at se på det pågældende tidspunkt.
Ydermere skrives der, at der er rejst krav mod mig uden at medsende hvilket krav der er tale om og i hvilken økonomisk størrelse, således at jeg kan forholde mig til situationen.

Ved at udfylde standardformular for skade, er ikke ensbetydende med, at jeg har accepteret noget som helst.

Den 04. dec. fremsender Provinsforsikring en skrivelse, at skaden er accepteret på modpartens præmisser og en kopi af en taksatorrapport samt udførelse -- og hvorfor er modpartens bil først blevet synet og repareret den 26. nov. 2003.

Samtidig kan jeg se, at modpartens bil er fra 1991 og det vil sige hun får nyt for gammelt, ydermere undrer det mig hvilke reservedele der kan være tale om, idet det 'åbenbart er en velformuleret skade.'
I ca. 10 uger har 'skadelidte' åbenbart kørt rundt med defekter der ikke har været til nogen last."

Selskabet meddelte i skrivelse af 11/12 2003 til klageren, at forholdet omkring, hvor tæt modparten holdt på klagerens bil, var uden betydning for behandlingen af skaden, da klageren bakkede ind i modparten. Videre henviste selskabet til, at modparten i første omgang havde anmeldt skaden til sit eget forsikringsselskab, og at anmeldelsen derfor var kommet lidt sent.

Efterfølgende fremsendte selskabet opkrævning på selvrisiko til klageren. Da denne ikke blev betalt, fremsendte selskabet herefter rykkerskrivelser.

I skrivelse af 16/9 2004 til selskabet anførte klageren bl.a.:

> "Sagsbehandling af ovennævnte er stadig uacceptabel og krav accepteres stadig ikke -- det er jo ikke nogen tag selv forretning -- jeg har ikke bedt Alm. Brand om at acceptere og udbetale beløb til anden part uden min accept.
>
> -- Og fordi jeg udfylder skadeanmeldelse på anden parts anmeldelse er det ikke ensbetydende med, at det er med accept på en evt. modparts præmisser.
>
> …
>
> Det er kutyme at man stilles overfor en evt. modparts krav og om man er villig til at acceptere / eller måske indgå en frivillig ordning -- eller slet ikke."

Selskabet fastholdt sin afgørelse i skrivelse af 27/9 2004 til klageren.

Klageren har herefter indbragt sagen for nævnet, hvor han har gjort gældende, at selskabet ikke er berettiget til at opkræve ham selvrisiko for uheldet den 22/9 2003.

Selskabet har i skrivelse af 18/2 2005 til nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har bl.a. henvist til, at den tid, det tog modparten at rette henvendelse til selskabet samt at få indsat bilen til besigtigelse og reparation, er acceptabel og rimelig. Videre har selskabet henvist til, at taksatoren havde vurderet, at den beskadigede kofanger skulle udskiftes med en ny, idet modpartens bil - årgang 1991 - var i middelstand, og at der i øvrigt ikke kunne fremskaffes en brugt kofanger. Endvidere har selskabet henvist til, at klage-

ren - der udførte en bakkemanøvre - var underlagt de samme vigepligtslignende principper som ved ubetinget vigepligt.

Parterne har herefter ført yderligere korrespondance.

I skrivelse af 29/3 2005 til nævnet har selskabet således oplyst, at selskabet har anerkendt erstatningspligten over for modparten henset til den pligt, selskabet er underlagt, jf. færdselslovens § 108, stk. 1. I den forbindelse har selskabet henvist til ankenævnskendelse nr. 42.265.

Nævnet udtaler:
Det lægges som ubestridt til grund, at klageren ved en bakkemanøvre påkørte modparten.

Selskabet har i overensstemmelse med sædvanlig praksis udbetalt erstatning på basis af en taksering foretaget af en taksator, og nævnet har ikke på basis af de tilvejebragte oplysninger grund til at antage, at denne taksering omfatter skader, der ikke kan henføres til færdselsuheldet.

Nævnet bemærker, at selskabet i medfør af færdselslovens § 108 hæfter umiddelbart over for skadelidte.

Herefter, og idet nævnet finder, at hverken modpartens sene anmeldelse eller selskabets sagsbehandling i øvrigt ikke kan føre til et andet resultat,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson